Nüüd meeś hakkaś kirwega puule pih-
ta laduma. Aga kohkudeś jäi ta seis-
ma sest mõned paugud oli ta juba
annud ja suur puu kukuś juba
maha. Ta waatas ja nägi et see
puu õõnes ja mäda seest oli –
aga wümaks leidis sealt õõne seest
hulga kuld ja hõbe rahasid! –
Waesel mehiksel oli nüüd ütlemata
suur rõõm – ta topis kõik taskud
ja põued raha täis süski jäi weel
senna teiseki korraks – rõõmsa
meelega sammus ta kodu poole ilma
et härja kondikest meelegi oleks tul-
nud. – Wana moor tuli juba
wärawas wastaja hakkaś kan-
geste kiruma – et härga ei olnud
meeś ei suanud sõnakestgi rõä-
kida – kui wana moorill juba ahu
roep seljas oli ja mehele pihta
hakkaś wirutama. Mehiksel ei

./.



jäanud enam muud nõuu üle kui
kahmaś käpuga raha taskust ja
wiskaś wana moorille wasta silmi. –
Wana moor seda nähes taks nü
heaks – et hakkaś ümber mehe
kaela kinni üteldes – kust neid na
palju oled suanud. – nüüd meeś
sai alles oma hädaja õnne jutustada.
Nõnda oli sellest waest puu raiujast
korraga rikas meeś suanud

III jutuke

Üks kord kästud ühel talu peremehel
õõse üres – et mine teise peremehe
pollu wälja nuka peale – et seal
mua seeś seisab suur raha auk.
Aga muda sa teda kätte ei sua ega
leia – kui see peremeeś kua kaasaś
on – kelle pollu seeś ta on – ja
püha säewal just kiri ku aegas
pead sa seda auku otsima – sest

./.